Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 34. szám. Vasárnap, aug. 19.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedden, szerdán, és csütörtökön

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intezendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem véletnek.

Szent István.

Hol vagy István király? Hivunk tégedet. Jöjj, láss és itélj meg bennünket ugy, ahogyan azt megérdemeljük. Tégy igazságot köztünk és valamint kilenczszáz esztendő előtt, azonképpen mutasd meg nekünk most is az utat. melyen előre mehetünk. Mert előre akarunk menni, mindig csak előre. Szent életü ember voltál Te és igen nagy ember. S annyi század, annyi nagy és szomoru esemény nem tudta elfeledtetni a Te emlékedet. Hatalmas erővel él a tudat a nemzet szivében, hogy Te voltál és élni fog a Te megszentelt emléked mindaddig, mig magyar nép lakja a Duna-Tisza tájait. A Jobb Kéz, mely porhüvelyedből csodálatosképpen megmaradt, legmagasztosabb ereklyéje ennek a nemzetnek, látására évente ezrek és ezrek zarándokolnak Buda várába. S aki látja azt a fehérségében ragyogó férfias Jobbot, mintha kedvező égi jelet látna: megtisztul, megkönnyebbül és háromszoros lánggal lobban fel szivében a hazaszeretet tüze.

És jól teszi minden magyar, ha megtekinti azt a kezet. Csodálatos erő árad ki abból az emberi testrészből, melyet az utódok kegyelete nem engedett át az örök enyészetnek. Mintha a kéz épenmaradásával megmaradt volna benne az az erő is, melylyel akkor rendelkezett, mikor még élt koronás gazdája. Lapozzuk át Magyarország történetét s arra a legendás következtetésre fogunk jutni, hogy a mi ezt a népet a sok sorcsapás és tévelygés közt megtartotta, az nemcsak a saját ereje volt hanem az égi hatalom is, az áldás, melyet Szent István király osztott az ő Jobbjával.

Egyike a mi legszebb ünnepeinknek Szent István napja. A buzgó keresztényi hit és a hon szabadságáért lángoló hazaszeretet a legszebb harmóniába olvadnak össze e napon. Az oltárok szent jelvényeire ráborul a háromszinü lobogó. És talán ezt az ünnepet üli meg legbensőbben és leglelkesebben a magyar nép.

Az idei Szent István napjának dupla jelentősége van. Nagy, országos jubiláris ünnepséggel esik össze, a magyar keresztiség kilenczázados emlékünnepével.

S ennek az ünnepnek lefolyása méltó a jelentőségéhez. A félreértések, melyek a jubiláris ünnepély rendezéséhez hozzáfuződtek, eloszlottak. A legmagasabb állami és egyházi tényezők közös akarattal munkálkodtak azon, hogy ebből az ünnepből kiküszöböljenek minden olyas czélzatot és jelleget, mely nem alkalmas arra. hogy a jubileumot az egész nemzet ünnepévé tegye. És igy tisztán és fényesen fog sokáig ragyogni annak a napnak az emléke, melyen hálát adtunk a magyarok Istenének azért, hogy kilenczszáz esztendő előtt államfentartó vallást és szent királyi koronát adott őseinknek. Mind a kettő meg van még, erőben, épségben és hatalomban. Mint kilenczszáz esztendőn keresztül, azonképpen most is ebben a kettőben látja e nemzet annak biztositékát, hogy megmaradunk a népek küzdelmeiben és jövő vár erre az országra, nagy jövő.

A Te műved ez, Szent István király.

És mégis még soha nem volt talán annyi ádáz ellensége a Te művednek, mint ezekben az időkben, midőn a müveltségben és gyarapodásban eddig még el nem ért magaslatra ért Magyarország. Ellenségeink vannak: nagyok, erősek és számosak, akik ádáz gyülölettel, nem válogatott piszkos és mérges fegyverekkel küzdenek a magyar haza ellen. A szomszéd nép, melylyel közösséget vállaltunk, csuful megszegi az egyezkedés pontjait s nyiltan és durván hirdeti. hogy csak ártani akar nekünk. S itt benn a hazában folyton fészkelődnek az alattomosok, akik csak azért, mert az ő vidékükön más nyelvet beszélnek, a magyar állameszme ellen törnek s lépten nyomon elárulják a hazát S tilos eszmék forronganak a magyar föld népének szivében is, tilos eszmék, melyek ha valóra válnának, megszünne mindaz, ami

TÁRCZA.

A három kérdés.

Kihuzta a zsidó a telkes gazda alól a földet Ercsiben. Megütötték a dobot a fehér oszlopos ház előtt és János gazda azon vette magát észre, hogy négyszáz forint az egész vagyona amit az árverés után magának mondhat. Mit kezdjen ő ezzel a négyszáz forinttal?

csert. A koma, mint azt tanácsolta János gazdanak, hogy menjen fel Budapestre, ott széles a vilag, sok ember meggazdagodott már kevés pénzzel, hátha neki is beüt a szerencse.

Megfogadta János gazda a tanacsot, begyürte a kislajbija zsebébe a négy darab százast és felballagott budapestre. Nagy ámulva-bámulva lódörgött a czifra külsejü paloták, robogó hintók, fényes öltözetü nép között, miglen éppen a Kossuth Lajos-utczában a Nemzeti Kaszinó elé került valahogy. ahol két uri ember nézett ki az egyik emeleti ablakból. János gazdának persze fogalma sem volt arról, hogy mi az a Nemzeti Kaszinó, hanem azért maradt ott álva, mert hogy nem fért a fejebe, hogy jut az a két ember olyan magasra?

Meg is emelintette a kalapját illedelmesen és megszólitotta az urakat odafönn.

— Instálom alásson, hogyan tetszett oda menni abba a magas ablakba? Talán lekivánkoznak, de nincs létra?

A mágnások persze jót nevettek az egyszerüségen és mert tetszett nékik az eredeti paraszt, leküldtek érte egy inast és felhivták magukhoz, hogy majd mulatnak rajta.

— Hát hogyan kerül kend Budapestre?

— Hát instálom, mőggazdagodni gyültem föl Pestre. Éppen a mult héten jelenleg mindöpongőm maradt csak a komam mög azt mondta, hogy itt Pestön sokan főpénzelték mán magukat, hát én is fóballagtam mőggazdagodnyi. Tán az tekéntetes nacsságák mőgmondanák nekem, hogyan köll elkezdenyi?

— Nem vagyunk mi tekintetes urak, barátom, mert mi grófok vagyunk.

— Mán, hogy grófok! No akkó meg ippen jóhere gyüttem, mer hát a gerófnagyméltóságák bizonyosan itt hiztak mög ilyen fáintosra.

Tetszett a fura észjárásu falusi a két mágnásnak nagyon. Az egyik aztán gondolta magaban, csináljunk vele egy kis tréfát.

— Bizony jó helyre jött barátom. Nem olyan nehéz dolog a meggazdagodás. Nézze, ide teszek két százast az asztalra. Tegyen ide kend is annyit. Én aztán föladok egy kérdést kendnek. Ha megtudja fejteni, kenddé a négy százas, ha nem tudja, akkor persze az enyém.

— Hm, no. Jól van gerófür, mőpróbaljuk.

Kitette a gróf a két darab százast. János gazda is előkereste a lajbiból a fele vagyonát s a gróf ur feltette a kérdést:

— Mondja meg kend, *milyen mély a tenger?*

Gondolkodik a paraszt, majd megszólal:

— Fogas kérdés biz ez gerófür, de kitanultam. Egy *kőhajitásnyi*. Mert ha követ hagyitunk belé, mind leméri a fenekéig.

— Jól megfelelt kend, dicsérte a másik gróf. hagyjuk ott. Teszek most hozzá én még négy százast. azután én adok magának egy kérdést. Ha megfejti, magáé a nyolczszáz pengő, ha pedig nem, akkor persze az enyém.

— Jól van gerófür! Erre is rá állok.

Kitette a másik gróf a négyszáz pengőt és feladta a kérdést:

— Hát akkor azt mondja meg kend, hogy hogy *hány stáczió ide a meayorszag?*

Gondolkodik a paraszt egy ideig, azután megszólal:

— Ttyhű, ez még fogósabb kérdés volt. De azért tudom ám he! Hát *egy stáczio.* Mert hát mög vagyon irva, hogy „kiszállván belőled az lelök, egyenest az Isten elé mén.“ Mán pedig ha egyenest az Isten elé mén, akkor nem is tart köjbe stáczió. Igy egy stáczió idő alatt

Szent Istvánnak hatalmas müve. És vannak más bajok is, melyeknek elsorolása talán nem is illik bele Szent István ünnepének hangulatában.

Jöjjön Szent István király! Hivunk Téged! Jelenjen meg köztnnk a Te szellemed hogy erősitsen és támogassan bennünket. Mert szükség van reád. Szükségünk van ismét egy olyan hatalmas erőre és szellemre, mely energiájával keresztény magyar hazát tudott teremteni itt, ahol törvényt nem ismerő pogányok laktak hajdanán Szükségünk van erre az erőre most is, a huszadik százap elején.

Hol vagy István király? Téged magyar kiván!

Aratás után.

Vége van. Már csak visszatekinthetünk rája. Egy hosszu sorban látunk fehér, halott arczu embereket feküdni a lekaszált buza helyén, tarlón. Napszurás érte őket. Meg haltak. Legények, leányok, öreg emberek. Több mint kétszáz fekszik ott és ugy rémlik, mintha hideg ajkuk azt kiáltaná bele a tiszta, kékes levegőbe: »martirok vagyunk!«

*

Közepes eredményü termést jelentenek megyénkből. Az őszi jó árakra is tetemes kilátásaink vannak, azokból a felfordulásokból kifolyólag, melyek a világ két pontján folynak. Ez mind nagyon szép dolog volna, de van még hátra valami, mielőtt ezt a stádiumot elérnénk.

És ez a cséplés.

Nincs szándékunkban a géptulajdonosok zsarolásait emlegetni, mert elvégre, ha más lapok ki is kelnek a négy százalékos cséplési árak ellen, jó magam nem szólok semmit. Tudja a földmivelő ember, hogy jön ki olcsóbban: ha saját lovaival nyomtat, vagy ha elcsépelteti. Elérkezett immár az a korszak, midőn a paraszttember is megtudja becsülni az időt. Tudatában van immár annak, hogy amennyivel drágább a cséplőgép munkája, annyi fölös ideje marad, mig ha a lovaival nyomtatott volna, elesett volna attól a munkától, melyet a nyert idő alatt végezhet. Itt éppenséggel nincs anyagi különbség, a cséplés bármely módját vesszük is igénybe. Különösen, ha a termés nem rossz, jut erre is, arra is.

*

Kétszáz család meg gyász-szalagot hord. A férfiak a kalapjukon, a lányok, meg az asszonyok a nyakravaló kendőjük rojtján. Az aratás halotjai felett meg már napirendre tért a sajtó, csak egy halvány emlék füződik hozzájuk. Kétszáz sirkereszt hirdeti csak, hogy milyen ára volt ennek az idei aratásnak és majd ha a buza ára a kétszeresét is éri el, a kétszáz gyászoló paraszt csak a fejét csóválja és a sirkeresztekre gondolva hajtogatja: »Hej de olcsón is adtuk el«

Aztán, amint ugy visszatekintek a lefolyt aratásra, önkéntelenül is látni vélek egy hosszu sor fehér arczu, halott embert, amint a lekaszált buza helyén a tarlón kinyulva feküsznek és mintha a halottak szájából egy hangkaosz törné át a tiszta, kékes levegőt: »martirok vagyunk!..«

Párizs itthon.

— Uj muzeum Budapesten —

A párisi világkiállitáson a magyarok nagyon is kitettek magukért, noha ez a nagy nemzetközi verseny miatt tul egy nehéz feladatnak bizonyult.

Különösen egyes csoportokban arattunk általános sikereket és elismerést. A földmivelési miniszterium kiállitásai ragadják meg leginkább a néző közönség figyelmét. A mezőgazdasági, az erdészeti nemkülönben a vadászati és halászati kiállitások keltenek különös feltünést.

A vadászati kiállitásunk azért kelt oly nagy feltünést, mert nemcsak hogy szemet gyönyörködtető és igen nagy, de eredeti módon van összeállitva is. Az egész egy nagy panoráma tulajdonképen. Egy hegyi táj, mely 200 m² nyi. területet foglal el, ugy hogy a közönség járhat-kelhet benne és maga előtt látja a természet hűen készitett sziklákat, völgyeket, fákat, bokrokat, mintha csakugyan valahol a kárpátok hegyoldalán járna. Ezt a csalódást fokozza egy pompásan sikerült háttérfestmény, mely az egészet bezárja és prespektiváját a mélységben folytatja. És ebben a szép, nagy valóságosnak látszó panorámában vannak elhelyezve a különböző állatok, ugymint: szarvas, medve, hiuzok, vadkan, zergék, stb. Az előtérben pedig ellapul a táj és itt egy tóparti nádas, zsombék és rét látható melyen a legküjönbözőbb viziállatok, viziszárnyasok vannak biologiai csoportokban élethűen felállitva: gémek, kócsagok, kacsák, szélkiáltók, vizicsibék, stb.

Hazánk vadfajainak ez az eredeti bemutatása az egész panoráma és e kitömött állatok is Dr. Lendl Adolf budai laboratoriumából kerültek ki, a szép háttérfestmény pedig hazánk egyik jeles festőművészének, Olgyay Ferencz festőművész ecsetje alól került ki. A magyar főurak, élükön Eszterházy Mihály gróffal (a vadászati bizottság elnöke) minden tekintetben támogatták ennek a szép kiállitásnak a létrejöttét és különösen Eszterházy gróf tekintélyének és buzgóságának köszönhető, hogy ez igy sikerült. Maga Lendl dr. magával vitt preaparátorai és dekorátorai több mint három hónapot töltött kint Párizsban és dolgozott a kiállitás területen.

Most térek rá a czikkem tulajdonképeni tárgyára és most magyarázom meg, hogy miért adtam neki a fenti czimet.

A főváros vadászköreiben az a hir kelt szárnyra, hogy a földmivelési miniszterium azt tervezi, hogy a jelenleg a párizsi kiállitáson bemutatott vadászati panorámát a maga eredeti mivoltában hazahozatja és itt ujból felállittatja, hogy hazánk közönsége, mely nem utazhatott Párizsba, itt gyönyörködhessék benne.

Örömmel üdvözöljük ezt a tervet, mely immár határozott alakot látszik ölteni és

---

— Jól megfelelt kend. Kenddé a nyolczszáz pengő. No most vigye kend. Isten áldja meg kendet.

— De nem addig van a, — felelt János gazda — tudják-e mit, geróf urak! Üsse kő ezt a nyóczszáz pengőt, tögyenek hozzá a geróf nacsságák még nyóczszáz pengőt, oszt én adok föl egy kérdést. Ha mögfejtik a kérdést, itt marad a nyóczszáz pengőm, ha meg nem fejtik, kapok kétszer nyóczszázat.

Összenézett a két gróf, tetszett nekik a beszéd. Mosolyogva gondolták magukba, hogy ugyan minő kérdést adhatna föl nekik ez az egygyügyü paraszt, amire meg nem tudnának felelni Kitették hát az összeget.

— Szivesen rá állunk barátom. Hát csak kérdezzen.

Ravasz, széles ábrázattal föltette hát János gazda a furfangos kérdést:

— Azt mondják, meg nekőm a geróf urak, [illegible]

Erre menten elképedt a két mágnás. Szót sem találtak a kérdésre. János gazda pedig begyömöszölte a sok bankót a lajblija belső zsebébe és örvendve mormogta bajsza alatt:

— Isten áldja meg a komát. Megyek Ercsibe, visszaveszem a Felemástól a házat.

Az elpáholt gigerlik.

(utczai jelenet a fővárosban.)

Két csinos hivatalnok leány, akik egy Kazinczy utczai irodában irka-firkával töltötték el az esős vagy borus, avagy napsugaras délelőtöket meg délutánukat, szörnyü panasszal állottak pár nappal ezelőtt odahaza, a papa, mama és a család előtt. A fiatalabbik kezdte:

— Ne haragudjanak kedves szüleim, de én nem mehetek többet irodába. Tudom, hogy roszszul esik önöknek, mert szegények vagyunk és rászorultunk arra a pár forintra, amit keresek: de inkább itthon fogok surolni, mosni, vasalni, mintsen többé irodába menjek.

Itt elakadt, elkezdett sirni és elbujt a sarokba, ahol folytatta a zokogást és az idősebbik folytatta:

— Bizony nem lehet tovább türni, ami velünk történik. Este, ahogy kijövünk az irodából, a sarkon két szemtelen fiatalember vár ránk és haza kisérnek. Hiába menekülünk előlük és mondunk nekik goromba szavakat, ők arra csak nevetnek és annál jobban boszantanak bennünket. Ma este pedig az egyik megcsipte Irénnek az arczát. Bizony én sem megyek többet i-ro-dá ba.

Az utolsó szót már nehezen mondotta, aztán ő is sirni kezdett.

— Ha csak ez a baj — szólott a papa ezen könnyen segithetünk Holnap este elmegyek, meglesem a két ficsurat és rendőrrel bekisértetem a gazembereket. Ne féljetek kedves leányaim nem bántanak többé.

Nem jó lesz az ugy, — szólt most egy 18 éves fiatal ember a leányok bátyja. Mit ér, ha a rendőrség tiz forinttal megbünteti őket, azután megint tovább garázdálkodnak. Bizzátok rám a dolgot, majd én jobban elintézem. Holnap azonban ne menjetek irodába.

*

Tegnap este nyolcz óra tájban a Kazinczy utcza és a Kerepesi ut sarkán állott a két bepanaszolt fiatalember. Bajuszok Vilmos császár módra felfésülve, erősen kivasalt nadrágjuk magasan felgyürve, lakkczipőbe bujtatott lábuk sétapálczájukkal egy irányban kifeszitve. Vastag szivar volt szájukba dugva és a le-le szálló pernyét kifelé forditott V. betüt képező jobb kezüknek mutató és közép ujjával távolitották el óvatosan fehér mellényükről.

Most feltünik a látóhatáron két leány, apró gyors lepésekkel közlekednek. A két gigerli kihuzza magát, mellüket kifeszitik, szájukból kiveszik a szivart s két középső ujjuk közé szoritják, hol tenyerüket nadrágzsebükbe helyezik.

— Ah jó estét! Ehj de csinos! Nagysád megengedi?

S a két Don Juan két oldalról körülveszi a hölgyeket.

.... Csitt, csatt — piff — puff ....

A hölgyek tovább sietnek, a Don Juanok meg a falnak repülnek. Mintha odaroppantották volna őket, perczekig nem tudnak mozdulni. Végre eszméletre tér az egyik s szól a másikhoz:

— Te, hol van a kalapod?

— Csakugyan nincs a fejememen De neked miért vérzik az orrod?

— Hát neked miért tört ketté a sétapálczád?

— És neked miért van elszakitva a kabátod?

Igy beszélgettek egy darabig, mig végre megértették a helyzetet és rezignáltan suttogták egymásnak:

— Nagyon erősek voltak. Hihetetlen erősek!

*

A két kétségbeesett leány bátyja és egyik barátja egy félóra mulva már levetette a kölcsönkért női ruhát.

még inkább örülnénk annak ha Darányi miniszter ezt a panorámát egy állandó vadászati muzeummal kötné össze. Hazánk előkelő főurai, a mágnások minden esetre támogatnák ebben és a közönség, de különösen a vadászok nagyon hálásak volnának érte. Hogy a miniszter ezt az alkalmat nem fogja elhalasztani, hogy egy uj kultur fejlődési eszközt honositson meg, ahhoz kétség sem fér, mert ez ideig is mindig azt tapasztaltuk, hogy Darányi szivén hordja a közönség érdekét.

HIREK.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket** ismételten tisztelettel kérjük a hátralékok mielébbi beküldésére és az előfizetések megujitására. Lapunk pártoktól és klikkektől teljesen független orgánum, egyedül a nagy közönség szolgálatában áll, a közönség érdekeit védi és mozditja elő, igy reá vagyunk utalva annak a közönségnek jóakaratu támogatására, kinek szolgálatában állunk. Lapunk támagatása oly csekély anyagi áldozatot igényel, hogy azt bárki, minden megerőltetés nélkül, mint a helyi érdekek képviselőjét, támogathatja.

— **Házasság.** Dr. Brunner Ferencz kis czelli ügyvéd, szeptember hó 5-én vezeti oltárhoz Remete Irén urhölgyet, Remete Dénes, a gróf Erdődy uradalom joszágfelügyelőjének kedves műveltségü leányát.

— **Magyar-ünnep.** Ezelőtt kilenczszáz esztendővel, augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján emelte magasba Szent István jobb keze a Szylveszter pápa által küldött koronát s az ország népével egyetemben felajánlotta a Boldogságos Szüznek. Ezzel dokumentálta, hogy Magyarország keresztényország. Ennek nagy jelentőségü jubileumi ünnepét ülte meg most 15-én az ország kereszténysége. A kis-czelli rom. kath. templomban a misét maga Wagner Lőrincz apát celebrálta fényes segédlettel és mise után magvas szép beszédben emlékezett meg a kereszténység 900. éves jubileumáról.

— **Uj munkatársunk.** Hirlapunkhoz e héten belépett munkatársul Kálmán Pál ur, ki a hirlapirás terén már nem kezdő. Kálmán Pál ur, mint segédszerkesztő van lapunknál alkalmazva és vele naponkint délután 4—6 óráig értekezni lehet hirlapunk irodájában. Felelős szerkesztőnk ugy mint eddig, ezentul is minden héten meg jelenik Kis Czellben. Vele értekezni lehet szerdán és csütörtökön.

— **Meghivó.** A vasmegyei gazdasági egyesület f. évi szeptember hó 4-én d. e. 9 órakor a **vármegyház nagytermében** rendkivüli közgyülést tart, melynek targyai: 1. Az igazgató-választmány által módositott alapszabályok megerősitése 2. Igazgató-választmány kiegészitése 3. Inditványok. Szombathely, 1900. évi julius hó 17-én. Röszler Károly igazgató-titkár. Ernuszt Kelemen elnök.

— **Megszökött királyi mérnök.** Zoltán Győző, vármegyénk főmérnöke, kit sikkasztás vádja miatt állásától felfüggesztet- [illegible] Amerikába vette. Az eddigi kombináczió szerint a Zoltán által elsikkasztott összeg 55.006 koronára rug. Sikkasztásait már 1897. évben kezdte. Zoltán apósa. Böke Gyula, fővárosi tanár hajlandó veje helyett a kárt a vármegyének megtériteni.

— **Tüzoltók mulatsága.** A kis-czelli önkéntes tüzoltó-egylet nyári tánczvigalma ma lesz a tüzoltó-ligetben. A közönség élénk érdeklődést tanusit a nemrég ujból megalakult tüzoltó-egylet iránt és előreláthatólag tömeges megjelenésével fogja a tüzoltók mulatságát pártfogolni és anyagilag is sikerültté tenni. Csak az időjárás elrontsa a tüzoltók mai mulatságát.

— **Alapitvany vasmegyei ifjunak.** Az országos magyar gazdasági egyesület kezelésében levő földmives iskolai alapitvanyi helyek közül a folyó évben a herczeg Batthyányi féle alapitványból megállapitott 240 korona évi ösztöndij a jövő tanévtől fogva betöltendő lesz. Ezen alapitványra pályázhat első sorban vasmegyei illetőségü egyén, aki magyar honpolgárnak fia, 16-ik életévét betöltötte és jól irni olvasni tud. Pályázhatnak olyanok is, kik magyarországi földmives iskolaban már felvett tanulók, ha ezt az illető fölmivesiskola igazgatósága által bizonyitják. A felszerelt bélyegmentes kérvények akár közvetlenül az országos magyar gazdasági egyesülethez legkésőbb f. évi szeptember hó 8 áig nyujtandók be.

— **Humanus törvénytervezet.** Az igazságügyi miniszter már az ősszel a végrehajtási törvény módositására vonatkozólag tervezetet terjeszt a képviselőház elé, mely azt czélozza, hogy ezentul butorokat végrehajtás utján ne lehessen lefoglalni. Ezen valóban emberies érzületről tanuskodó tervezet igazán elismerést érdemel s kivánatos is, hogy a szegényebb sorsu, nyomasztóbb anyagi körülmények közt élő családok érdeke szempontjából törvénynyé is váljék.

— **Boldog czipész.** A Hungária-szálloda tekepályáján kijátszott első dijat, mely tudvalevőleg egy 150 korona értékü csikó volt, Farkas Mihály sági czipész nyerte meg, ki 14 bábut dobott három dobásra.

— **Uj szőlőbetegség.** A balatonmelléki szőlőkben egy uj szőlőbetegség lépett fel, különösen a kenesei, révfülöpi szőlőkben; de kisebb-nagyobb mértékben hasonló, — a szőlőszem félig elászása — jellegü baj egyebütt is konstatáltatott. A pusztitást, amit ez az uj betegség tesz, még nem igen figyelemre méltó, de máris megtörténtek ellene az intézkedések.

— **Katonai szemle.** A kis-czelli járás területén tartózkodó közös hadseregbeli szabadságolt állományu legénység katonai szemléje f. évi október 15 16 és 17. napjaiban fog Kis-Czellben a Korona vendéglőben megtartatni.

— **A pápóczi nyulak.** A pápóczi határban levő kaszálókon akkora fü van, hogy azokban a nők elbujnak és a férfiak a gyüjtő vellával nyulak képében ütlegelik meg, igy beszéli Csiszár Anna pápóczi lakos, ki a mezőn de más birtokán füvet szedett és Hajdu Mihály elől a fübe lehuzódott Hajdu Mihály őt nyul képébe jól eldöngette a gyüjtő grabla nyelével. — Hajdu uramat meg a járasbiróság fogja kecza vadasz képében eldöngetni.

— **Hirdetmény.** Ezennel közhirré tétetik hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérnemüek, botok, napernyők, esernyők stb Kis-Czell állomáson f. évi augusztus hó 23-án d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

— **A közönség figyelmébe.** Az osztrák postaigazgatóság már ismételten felszólalt a Magyarországból Ausztriába elégtelenül bérmentesitve feladott levelező lapok nagy száma miatt. Ujabban eszközölt feljegyzések szerint egyedül a bécsi központi levélkézbesitő hivatalhoz hat hét alatt 35.260 elégtelenül bérmentesitett levelezőlap érkezett Magyarországból. Ezen hibás bérmentesités azon körülménynek tulajdonitható, hogy a közönség a f. évi január hó 1-vel életbe lépett tarifás változásokat még most sem veszi figyelembe s Ausztriába szóló levelezőlapjait még most is 5 fillér helyett 4 fillérrel bérmentesiti. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételten közöljük, hogy a külföldre szóló egyszerü levél dija 25 fillér, a levelezőlap dija 10 fillér. Ausztria-, Bosznia-Herczegovina-, Németország-, Szerbia- és Montenegróval való forgalomban pedig a levél dija 10 fillér, a levelezőlap dija 5 fillér.

— **Az egyházi zene kedvelőinek figyelmébe.** Hoós János a temesvári m. kir. áll. tanitóképezde zenetanara, mint a »Mária Országaa« czimü egyházzenei folyóirat szerkesztője és kiadója érdekes és életre való ujitasokat léptetett életbe [illegible] a számtalan megkeresésnek, a németajku községekre való tekintetből, az énekek szövegei ezentul németnyelvre forditva is megjelennek, külön lenyomatban, kényelmesen kezelhető kis füzet alakjaban a folyóirathoz mellékelve. A forditást Mayer Ker. János Temesvar gyárvárosi hittanar, a kath legényegylet igazgatója végzi, aki amellett, hogy jeles forditó, alaposan képzett zenész is. Továbbá minden füzetben megjelenik egy 4 szólamu férfikarra és egy vegyes karra irott egyházi ének. A vegyeskar egyuttal orgona kiséretül is használható. Ily módon, amig a nagyobb részben kétszólamra irott énekek különösen a zárdai iskolaknak, addig a négyszolamu férfi- és vegyes karok az egyházi dalárdák, kath. legény egyletek és középtanodai énekkaroknak tesznek nagy szolgálatot, mert tudvalevő dolog, hogy a magyar egyházi zeneirodalom e téren még nagyon sok kivánni valót hagy maga után. Végül minden füzet hozni fog egy latin szövegü éneket is, hogy ezáltal a folyóirat még egyháziasabb jelleget öltsön magára. A legnagyobb elismeréssel szólhatunk a szerkesztő-kiadó által életbe léptetett ezen ujitásokról, mert amig egyfelől, a legmagasabb egyházi hatóságok részéről is kitüntetett magyar egyházzenei folyóirat tartalmát megismertetni igyekszik németajku hazánkfiaival, addig másfelől módot nyujt az egyházi énekkarok, katholikus legényegyletek és középtanodai dalárdáknak, a jelesebb magyar egyházi irók hazafias szellemben irott szerzeményeinek előadására. A folyóirat előfizetési ára, daczára ez ujitásoknak, a régi maradt, vagyis: egy évre (12 füzet) 12 korona, félévre (6 füzet) » korona, egyes szám ára 1 korona 20 fillér. Az előfizetések Hoós János szerkesztő és kiado czimére. Temesvár-Belváros küldendők.

— **Feleségkölcsönzés három napra.** Messze földön történt, de mint párját ritkitó kuriozumot közöljük a következő próbaházassági esetet:

Ember még nem hallott müvelt államban olyan cinikus próbaházasságról, aminő e napokban történt Dorosmán. El se lehetne hinni ezt a házassági történetet, ha nem maga a férj járt volna a szegedi büntetőtörvényszéken, hogy fenyitő följelentést tegyen a felesége kölcsönkérője ellen.

A dolog ott kezdődött, mikor a dorosmai szőlőkben lakó Habók Antal szemet vetett a szomszédjában lakó Márta Albert szép, fiatal feleségére.

Elment Márta Albert szegény zsellérhez és előadta neki:

— Csacsi vagy te Albert, azt hiszed, szegény vagy, pedig dehogy is vagy az. Hallod-e te Albert! Az urak közt most divatos a próbaházasság, hogy a feleségét valaki annak, aki nagyon áhitozik rá, hát illő szerződéssel kikölcsönözni. Látod, ha te uriasan tudnál gondolkodni, te sem huzódnál. Ideadnád nekem az asszonyt vagy három napra, mig kissé rendbe tenné özvegyi tanyámat s azt megint visszakapnád s ráadásul még egy tanyahazat is adnék neked egy hold földdel.

Márta Albert elgondolkodott a dolgon, de nem ment még se bele. Hanem az asszony nem hagyta nyugodni.

— Látja, kend se okos ember, most nevet rá a szerencse s fügét mutat neki.

Márta Albert egyideig még elmélkedett, végre pálinkázás közben mégis csak fölcsapott a szomszédnak.

— Jól van hát no — mondta. — Ha már az urak is szokták . . .

A szép menyecske azután hüségesen ki is töltötte a három napot Habók Antalnal. Az özvegyi tanya csak ugy ragyogott a boldogságtól, mig ott volt. S végre, mikor idejét kitöltötte, vidáman szalad haza urához.

— No édes gazdám, most már menjen kend a tanyáért meg a földjeért. Most már kiérdemeltük ugyancsak!

Át is ment Márta Albert, de Habók [illegible] a szeme közé nevetett.

— A tanya meg a föld? No abból nem eszel komám.

— Ej no, ne kötődj velem — mondotta megriadva a feleség-kölcsönző férj — hiszen haromszor is kezeltünk.

— Az igaz — nevetett a ravasz szomszéd — jó is volt, szép is volt, de a tanyaajándékozásból azért még sem lesz semmi. Az urak is igy szokták . . .

Márta Albert elgondolkozott egy darabig, fejbe kólintsa-e az adósát, de csak meggondolta magát s megjelent a szegedi törvényszéken, hogy a ravasz szomszéd ellen fenyitő följelentést tegyen Mivel azonban följelentésének nem tudott megfelelő formát adni, ügyvédhez utasitották.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedü zenemü folyóirat most megjelent XV-ik füzete a következő szép s értékes zenemü ujdonságokat közli: I Dr Fanzler Lajos „Hosszu lázas éjszakákon“. II. Döczy József „Hallja maga barna legény“ Magyar dalokat. III. Yradier S. „A fehér galamb — Die weisse Taube“ Spanyól szerenadot 4 kézre. IV. Gaál Ferencz „Jelige“ ferfi kar, magyar dalárdáknak. V D Amant Leó „Delibáb“ (Fata Morgana) Magyar salon tánczot Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden füzete. Évenként 24 füzet minden füzet 10—10 oldal tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerü ujdonságokból összeállitva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 12 korona félévre 6 korona negyedévre 3 korona. Egyes számok ára 60 fillér. Előfizethetni a most folyó III évnegyedre a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zenemü kiadóhivatalaban Budapesten, VI. Csengery-utcza 62 honnan jegyzékeket ingyen s bérmentve kuldenek.

— **Eladó sorvetőgépek.** Egy 17 soros és egy 13 soros teljesen uj sorvetőgép jutányos áron eladó. Czim a kiadóhivatalban.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900 máj. 1-től.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czelből:

Személyv.	regg. 4 32 p.	Gyorsv.	este 6.0? p
„	d. u. 1·54 „	Vegycsv.	„ 8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czelből:

Vegycsv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2 15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegycsv.	regg. 6 15 p.	Vegycsv.	d. u. 5 46 p

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegycsv.	regg. 4 50 p	Személyv.	d. e. 9 07 „
„	d. u 2·05 „	Vegycsv.	d. u. 12 51 „
Személyv.	este 6.10 „	„	este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegycsv.	regg. 4 29 p.	Személyv.	d. u. 1·14 p
Személyv.	d. u 2·20 „	Vegycsv.	d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czeből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv.	regg. 5 15 p.	Személyv.	d. e.-9·45 p.
Vegycsv.	d. u. 2 21 „	Vegycsv.	este 8·39 „

Tanoncz kerestetik.

Egy jó családból származó fiu

borbély-tanoncznak

azonnal felvétetik

Bárdy Kálmán

borbély és fodrász üzletében Kis-Czell.

Tanoncznl

egy jó házból való fiu azonnal felvétetik czipész-üzletemben.

Kreiner József,

czipész mester Kis Czell.

Szálloda átvétel.

Tisztelettel van szerencsém Kemenesalja közönségét értesiteni, hogy Kis Czellben, a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank tulajdonát képező, a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő és minden igényt kielégitő modern berendezésü

„HUNGARIA"-szallodát

folyó évi julius hó 1 től kezdve bérbe vettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem. Főtörekvésem, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem. Igy nem sajnálva költséget és fáradságot, a szállodát teljesen átalakitottam. Nagy sulyt fektetek továbbá szállodám konyhájára, nemkülönben kitünő italokra. Szobák mérsékelt áron számittatnak. Kényelmes berendezésü kávéház áll a közönség rendelkezésére.

Naponkint friss zónareggeli.

Bátorkodom megjegyezni, hogy a mai naptól kezdve kocsikkal is lehet szállni a „Hungária"-ba.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Karácsony Lajos,

szállodás és vendéglős.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, köszönetek, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Önkéntes árverési hirdetmény.

Silbersdorff Sándor augusztus hó 29-án, délutáni 3 órakor, Kis-Czellben, a „Korona"-vendéglőben reggel 9 órakor önkéntes árverésre bocsát:

kocsikat, szánokat, szerszámokat, butorokat

és egyéb házi eszközöket.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900.